

Ting, som jeg personlig er meget ked af, nemlig at Statstilskuddet er blevet sat ned til Halvdelen, saaledes at Kommuner og Stat betaler lige. Den højtærede Minister sagde, at det er et stort Parti nede i det andet Ting og det samme store Parti her i Tinget, der har ønsket det, men som Købstadsmand maa jeg beklage denne Bestemmelse. Købstæderne er under disse vanskelige Forhold meget haardt spændte for i Forvejen, saa man kunde gerne have undt os dette yderligere Tilskud, som vi kunde have faaet gennem dette Statstilskud til Hjelpekasserne. Den første Lov, vi fik herom, har bevirket, at Købstæderne adskillige Steder maa overskride deres Budgetter for indeværende Aar, og vi maa søge vor Trøst i den Bestemmelse, der er sat ind, at hvis en Købstad under de ekstraordinære Forhold er særlig vanskeligt stillet, vil der kunne ydes en Hjælp af indtil to Trediedele. Det vil sikkert i mange Tilfælde i Aar vise sig nødvendigt at gaa til disse to Trediedele, idet der for mange af Købstædernes Vedkommende finder saadanne Overskridelser Sted paa deres Budget, at man maa forudsætte, at de maa falde ind under denne Bestemmelse.

Der er ogsaa en anden Ting, som jeg kunde have ønsket at faa lidt nærmere oplyst, nemlig Bestemmelsen i sidste Stykke: De nærmere Regler angaaende Formen for Ydelse af Hjælp paa Grund af Arbejdsløshed og Kontrol med saadan Hjælp bliver at fastsætte af Indenrigsministeren. Den højtærede Minister sagde før, at med Hensyn til det, der skal ydes til fortsat Hjælp gennem Arbejdsløshedskasserne, vil der ingen Vanskeligheder være, men at det derimod vil være vanskeligt at fastsætte Regler for de andre. Her vil jeg gerne tillade mig at henstille til Ministeren, at der, naar dette Lovforslag er vedtaget, ligesom i 1909 med Hensyn til fortsat Hjælp til Arbejdsløshedskasserne udarbejdes et Cirkulære, der sendes ud til Hjelpekasserne, men jeg vil tillige henstille, at der vedlægges dette Cirkulære dels et Eksemplar af Loven og dels et Skema til den Begæring, som den paagældende skal indlevere for at kunne faa den ønskede Hjælp. Jeg ved af Erfaring med Hensyn til det første Lovforslag, vi vedtog heroppe, om Tilskud til indkaldtes Hustruer, at der i Virkeligheden de fleste Steder næsten ingen Undersøgelse foretages. Det bliver de fleste Steder givet glat væk. Blot de siger: „Min Mand er indkaldt!“, saa faar de Hjælp, og det bliver i højeste Grad overdrevet mange Steder. Mange Steder

kender Hjelpekassernes Bestyrelse maaske ikke en Gang Ordlyden af Loven, for de har den ikke, og man gør sig maaske ikke en Gang den Ulejlighed at købe den. Jeg tror derfor, at det vilde hjælpe, dersom Cirkulæret blev ledsaget af selve Lovforslaget og særlig, hvis der blev affattet et Skema ligesom i 1909 med Hensyn til fortsat Hjælp af Arbejdsløshedskasserne, som de paagældende skal udfylde for overhovedet at opnaa Andel i den Hjælp, der her tilsigtes. Lovforslaget som Helhed kan jeg anbefale, men jeg vilde meget have ønsket, at der var givet os Lejlighed til at drøfte disse enkelte Ting i et Udvalg.

Den foregaaende Taler var inde paa et Spørgsmaal, som staar stærkt i Forbindelse med den foreliggende Sag. Det var Tanken om, at man i Stedet for at yde denne Hjælp skulde sørge for, at der blev Arbejde. Jeg er lidt uenig med den ærede foregaaende Taler, idet jeg mener, at der fra Statens Side bør træffes Foranstaltninger til, at noget saadant kan ske. Staten kunde jo paa mange Maader træde hjælpende til, synes jeg, ogsaa ved under disse Forhold at sørge for, at alt, hvad der leveredes til Staten, virkelig blev købt hos danske Firmaer, idet disse blev støttet ved, at der blev sluttet Kontrakt med dem — under disse Forhold vilde de ikke kunne gøre det, uden at det bliver for et længere Tidsrum —, gaaende ud paa, at det saa vidt muligt var dansk Arbejde, der blev leveret til Staten. Men ikke alene til Statsarbejder sigtes der her, der sigtes ogsaa til Arbejder omkring i Kommunerne, og der har allerede fra Kommunernes Side været indkaldt til et Møde af Købstadforeningens Bestyrelse til foreløbig Forhandling om dels at opretholde de kommunale Arbejder, der er i Gang, dels at sørge for Fortsættelsen af dem. Men en absolut nødvendig Betingelse for, at dette kan ske, maa det være, at der fra Statens Side sørges for, at der kan skaffes Kommunerne nogenlunde billige Laan. Det, der har gjort, at Arbejdet rundt omkring standses, er, at Laanetilkaarene er for vanskelige for Øjeblikket. Om Staten kan gøre det paa en eller anden Maade, vil vise sig ved Forhandlingerne, men jeg tror, at det bliver en nødvendig Betingelse. Jeg tror ikke, at Kommunerne kan blive ved med de kommunale Arbejder, hvis der ikke er Mulighed for paa en eller anden Maade at skaffe Penge paa nogenlunde rimelige Vilkaar. Der kan maaske i denne Forbin-